

Ми се никад ни видели нисмо,
Само смо се тринут пољубили.
Да ко броји, стотина би била,
Да ко пише, хиљада би била.

73.

Дико, роде, пољуби ме овде,
Међу пуда, где ми срце куца,
Ил' у чело, ил' у лице бело!
Љуб' ме, дико, јер венем од јада,
И од нике моје неприлике,
Неприлике — ожењене дике!

*

74.

Стара мајка ћерку световала:
Мила ћери, белу сукњу пери,
Што су с вином полили швалери;
Пери сукњу, да не види чика,
Зло ћеш проћи и ти и твој дика.
Ја сам стара, ал' сам слудовала,
Што сам тебе у коло пуштала;
Бад је тако, од сад више нећу,
Ма ми мртвој не ужегла свећу!

*